

Μία συζήτηση με τον μακαριστό Γέροντα Εφραίμ της Ι. Μ. Ξηροποτάμου († 5/12/1984)

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο γέροντας κάθεται σ' ένα γώνιασμα που κάνουν οι πάγκοι στο αρχονταρίκι. Έχει ένα γαλήνιο και σχεδόν διάφανο πρόσωπο. Κάτι μάτια πεντακάθαρα και φωτεινά που δεσπόζουν κάτω από το απλό καλογερικό σκουφάκι.

Μέσα σ' εκείνη την ατμόσφαιρα που μυρίζει ποτισμένη λιβάνι είναι σαν να νιώθει κανείς να ξεχύνεται απλότητα και ειρήνη, ευλογία και παρηγοριά από ολόκληρη την παρουσία του γέροντα.

«Ως μύρον επί κεφαλής το καταβαίνουν επί τον πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών, το καταβαίνουν επί την ώαν του ενδύματος αυτού· ως δρόσος Αερμών η καταβαίνουσα επί τα όρη Σιών ότι εκεί ενετείλατο Κύριος την ευλογίαν, ζωήν έως του αιώνος».

Μιλά απλά και ήσυχα. Έχει σταυρωμένα τα χέρια και γέρνει λίγο το κεφάλι, λες και θέλει να έρθει πιο κοντά, να μιλήσει πιο μέσα, ανεξίτηλα.

[Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου](#)